

Sygn. akt *IV U 1248/15/N*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Krakowa – Nowej Huty w Krakowie Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: SSR Aneta Tomasik - Żukowska

Protokolant: protokolant sądowy Katarzyna Słaba

po rozpoznaniu w dniu 1 marca 2016 roku w Krakowie

na rozprawie

sprawy z wniosku R. N.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w K.

o zasiłek chorobowy

na skutek odwołania R. N.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w K.

z dnia 21 lipca 2015 r. znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującemu R. N. prawo do zasiłku chorobowego z funduszu wypadkowego za okres od 5 czerwca 2015 roku do 7 lipca 2015 roku.

Sygn. akt *IV U 1248/15/N*

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 1 marca 2016 roku

Decyzją z dnia 21 lipca 2015r. znak (...) - (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. odmówił odwołującemu się R. N. prawa do zasiłku chorobowego z funduszu wypadkowego z tytułu wypadku przy pracy za okres od 5 czerwca 2015r. do 7 lipca 2015r. w wysokości 100% podstawy jego wymiaru.

Na uzasadnienie swojego stanowiska organ rentowy wskazał następujące okoliczności.

Z dokumentacji będącej w posiadaniu organu rentowego wynikało, że odwołujący się zatrudniony był na podstawie umowy o pracę przez (...) K. P. od dnia 25 listopada 2011. W dniu 26 czerwca 2015r. odwołujący złożył wniosek o wypłatę zasiłku chorobowego z tytułu niezdolności do pracy powstałej od dnia 5 czerwca 2015r. z tytułu wypadku przy pracy. Zdarzenie, jakiemu uległ w dniu 3 czerwca 2015r. odwołujący nie zostało uznane za wypadek przy pracy wobec braku przyczyny zewnętrznej wypadku. Zgodnie z powyższym w ocenie organu rentowego odwołujący się nie ma prawa do zasiłku chorobowego z funduszu wypadkowego za wyżej wskazany okres.

W odwołaniu od powyższej decyzji R. N. wniósł o jej zmianę.

Na uzasadnienie swojego stanowiska wskazał następujące argumenty.

Odwołujący zatrudniony był na stanowisku kierowcy (...) do przewozu towarów w transporcie międzynarodowym w firmie (...). W dniu 3 czerwca 2015r. podczas załadunku towarów do samochodu ciężarowego w miejscowości B. w Holandii około godziny 14:00 wysiadając z kabiny samochodu R. N. źle postawił stopę na podłożu rampy i upadł. Odwołujący się poczuł silny ból w lewej nodze. Pomimo objawów bólowych odwołujący się udał się w drogę do Polski. Z powodu utrzymujących się dolegliwości bólowych odwołujący się zgłosił się do szpitala(...) w K., gdzie otrzymał pomoc ambulatoryjną. W ocenie odwołującego się wystąpienie w czasie zdarzenia przyczyny zewnętrznej było bezsporne, a odmowa prawa do zasiłku przez organ rentowy nieusprawiedliwiona.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Na uzasadnienie swojego stanowiska ZUS O/K. przytoczył argumentację jak w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

R. N. zatrudniony był w firmie (...) K. P. na stanowisku kierowcy (...). W dniu 1 czerwca 2015r. wyjechał w podróż służbową. W dniu 3 czerwca 2015r. w miejscowości B. w Holandii R. N. podstawił samochód do załadunku towaru. Jego obowiązkiem przy załadunku było podstawienie samochodu pod rampę załadowniczą, dopilnowanie załadunku i zabezpieczenie ładowanego towaru. Około godziny 14:00 wysiadając z kabiny samochodu R. N. źle postawił lewą stopę na pochyłym podłożu rampy, upadł na podłoże i poczuł ból w kolanie. Po trwającym dwie godziny odpoczynku, ból się zmniejszył i odwołujący się mógł kontynuować jazdę.

Dowód: protokół powypadkowy nr (...). akta rentowe k.2

zeznania R. N. protokół rozprawy z 1.03.2016 r.

Odwołujący wrócił z ładunkiem do Polski. W dniu 4 czerwca 2015r. udał się do lekarza, który stwierdził u niego zwłknięcie, skręcenie i naderwanie stawów i więzadeł kolana lewego.

Dowód: karta porady ambulatoryjnej akta rentowe k. 8

Powyższy stan faktyczny ustalony został na podstawie zeznań odwołującego się oraz dokumentów zgromadzonych w aktach rentowych. W ocenie Sądu zeznania odwołującego się były spójne i logiczne, zasługujące na uznanie za wiarygodne w pełnym zakresie. Ponadto w ocenie Sądu protokół powypadkowy był autentyczny, a strony postępowania nie negowały zawartych w nim treści. Analogicznie należy ocenić przedłożoną do ZUS kartę porady ambulatoryjnej w izbie przyjęć z dnia 4 czerwca 2015r.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Stosownie do art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U.2009.167.1322 j.t.) za wypadek przy pracy uważa się nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą: 1) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych, 2) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia, 3) w czasie pozostawiania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy.

Z tytułu wypadku przy pracy przysługuje zasiłek chorobowy - dla ubezpieczonego, którego niezdolność do pracy spowodowana została wypadkiem przy pracy (art. 6 ust. 1 pkt. 1 powołanej ustawy). Zasiłek z ubezpieczenia wypadkowego przysługuje niezależnie od okresu podlegania ubezpieczeniu i przysługuje od pierwszego dnia niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową z zastrzeżeniem ust. 3 (art. 8 ust 1 i 2). Zasiłek chorobowy z ubezpieczenia wypadkowego przysługuje w wysokości 100% podstawy wymiaru (art. 9 ust. 1).

Do uznania zdarzenia za wypadek przy pracy niezbędne jest, aby wystąpiły kumulatywnie następujące przesłanki: nagłość zdarzenia, przyczyna zewnętrzna wywołująca zdarzenie, skutek w postaci urazu oraz związek zdarzenia z pracą.

Przenosząc powyższe regulacje na stan niniejszej sprawy należało uznać odwołanie R. N. za zasadne.

Za podstawę odmowy odwołującemu się prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego organ rentowy przyjął brak wystąpienia w zdarzeniu z dnia 3 czerwca 2015r. przyczyny zewnętrznej. Niesporne było w sprawie, iż zdarzenie miało charakter nagły oraz pozostawało w związku z pracą zarobkową wykonywaną przez odwołującego. Z karty porady ambulatoryjne w izbie przyjęć z dnia 4 czerwca 2015r. wynika bezspornie, że zdarzenie z dnia 3 czerwca 2015r. spowodowało uraz w postaci zwichnięcia, skręcenia i naderwania stawów i więzadeł kolana lewego.

Oceniając, czy do zdarzenia doszło na skutek przyczyny zewnętrznej wskazać należy, iż Sąd podziela w całości pogląd wyrażony w uchwale Sądu Najwyższego w składzie 7 sędziów z dnia 11 lutego 1963r. (sygn. III PO 15/62- zasada prawna, OSNC 1963/10/215), zgodnie z którym „przyczyną sprawczą - zewnętrzną zdarzenia może być każdy czynnik zewnętrzny (tzn. nie wynikający z wewnętrznych właściwości człowieka), zdolny wywołać w istniejących warunkach szkodliwe skutki. W tym znaczeniu przyczyną zewnętrzną może być nie tylko narzędzie pracy, maszyna, zwierzę, siły przyrody, lecz także czyn innego osobnika, a nawet praca i czynność samego poszkodowanego. Tak więc za przyczynę zewnętrzną należy uznać zarówno działanie maszyny uszkadzającej ciało, jak i uderzenie spadającego przedmiotu, podźwignięcie się pracownika, niezręczny ruch jego ręki powodujący uderzenie i jej uszkodzenie, jak wreszcie potknięcie się na gładkiej nawet powierzchni i złamanie nogi”.

W ocenie Sądu zdarzenie, jakiemu uległ w dniu 3 czerwca 2015r. R. N. było spowodowane tylko i wyłącznie przyczyną zewnętrzną. Za przyczynę zewnętrzną tego zdarzenia Sąd uznał nieprawidłowe postawienie lewej stopy przez R. N.. Z zeznań odwołującego się jak i protokołu powypadkowego jednoznacznie wynika, że przyczyną zdarzenia było nieprawidłowe postawienie stopy przez odwołującego się, co doprowadziło do jego upadku. Ponadto przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe nie wykazało, aby przyczyna zdarzenia, jakiemu uległ odwołujący się, mogła być inna niż tylko zewnętrzna. Podkreślenia wymaga również fakt, iż zgodnie z przedstawionym powyżej poglądem Sądu Najwyższego nieprawidłowe postawienie stopy może zostać uznane za przyczynę zewnętrzną zdarzenia.

Tym samym mając na uwadze powyższe uznać należało, że zdarzenie jakiemu uległ odwołujący się w dniu 3 czerwca 2015r. było wypadkiem przy pracy. Było to nagłe zdarzenie, spowodowane przyczyną zewnętrzną mające związek z pracą odwołującego się, które spowodowało u niego uraz lewego kolana. W ocenie Sądu niewątpliwym jest, że niezdolność do pracy odwołującego się w sporym okresie czasu spowodowana była właśnie tym wypadkiem przy pracy.

Mając na uwadze powyższe należało zmienić zaskarżoną decyzję na zasadzie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. i powołanych przepisów ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych.